

Fabriksvirksomheders og derigennem Arbejdernes Interesser, vi skal varetage, men det skal gaa hurtigt. Ellers hører man jo fra den Kant ikke saa særlig mange Udtalelser om, at det er disse Samfundslag, disse Samfundsklasser, hvis Interesser skal varetages.

Den højtærede Statsminister sagde, at Sindene nu var forberedt paa Grund af de sidste Dages Begivenheder, og det var nødvendigt, at Sindene var forberedt; det var en af Grundene til, at det hele er trukket ud. Jeg ved ikke, hvad jeg skal sige til det, naar man tager Hensyn til Statsministerens Udtalelser i Fjor, og man har vidst alt, hvad der er foregaaet. Vi, der har beskæftiget os med disse Forhold, vi, der har kendt Forholdene baade indenfor denne Bank og indenfor andre Banker, er jo ikke een, men mange Gange blevet forbavset over, at denne Katastrofe ikke for længst er kommet. Den højtærede Statsminister udtalte sig om det berømmelige Juli-Communiqué. Jeg kan læse et saadant Communiqué med ganske almindelige Øjne, og naar man gør det, saa faar man og kan kun faa det ene Indtryk, som det ærede Medlem Hr. Rode nævnte. Jeg forstaaer baade af Hr. Usings Udtalelser i Dag til „Berlingske Tidende“ og af de Udtalelser, som er faldet fra den højtærede Minister, at der er Juristeri med i Spillet, og jeg vil paastaa, at det utvivlsomt er med fuld Bevidsthed, at Communiqué'et har faaet den Ordlyd, som det har faaet, at det er sket, netop for at det skulde blive misforstaaet. Der er blevet sagt, at Nationalbanken kunde ikke gennemføre en Ordning efter det skarpere Skøn, og derfor maatte man, sagde Statsministeren, søge at gennemføre en Ordning efter det mindre skarpe Skøn, som var foretaget. Jeg maa tilstaa, at jeg forbavses noget over, at Landets højtærede Statsminister og Finansminister her i dette høje Ting kan fremsætte saadanne Udtalelser i en saadan Situation; jeg synes, at Tilliden til ham selv derigennem svækkes i en overordentlig Grad. Forholdet er jo i Virkeligheden det, at man efter disse Udtalelser, hver Gang der kommer et Communiqué eller en Erklæring fra den Side, maa have sin Jurist ved sin Side og faa en Forklaring paa, hvor Fælderne nu er i denne Erklæring, eller hvad Meningen er. Vi ved nu, at naar der kommer Erklæringer fra den Side, maa man læse dem med meget forstærkede Briller, man er nødsaget til at læse dem paa to Maader; saa kan man naturligvis sige: Hvilken skal du nu vælge? Man vælger maaske den rigtige, maaske den gale, men hvem skal man saa senere

lægge Ansvaret paa? Den højtærede Statsminister mener, at han i denne Sag har handlet rigtigt og forsvarligt. Jeg ved ikke, om man kan sige det, jeg ved ikke, om man kan kalde det rigtigt, naar Statsministeren indenfor det Udvalg, der førte Forhandlingerne om hele dette store Spørgsmaal, højtideligt har maattet afgive Løfte om, at ingen maatte faa Meddelelse om Bankinspektørens Indstilling. Jeg synes, at ogsaa denne Udtalelse er det værd at slaa fast; vi ved altsaa, at der i en saadan Situation kan kræves Løfter af Embedsmænd og andre interesserede, Løfter, som viser sig at kunne være til Skade for Landets almindelige Befolkning. Dette kalder jeg ikke at handle rigtigt. Det eneste, jeg i Virkeligheden kan sige, jeg følte mig tilfreds med og kunde godkende i Statsministerens Udtalelser, var Bemærkningerne om, hvornaar Spekulationen havde fundet Sted, som blev fremsat i Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Rode var fremkommet med. Ja, der er ingen Tvivl om, at den store og den største Svindel ikke har fundet Sted, saa længe den nuværende Regering har siddet ved Roret, det er rigtigt.

Jeg haaber, at Sagerne nu vil blive undersøgt til Bunds i den kommende Kommission. Hvad angaar dennes Sammensætning, vil jeg gerne henstille til den højtærede Justitsminister, at han ikke i Kommissionen indsætter Bankdirektører. Et gammelt Ord siger: Den ene Ravn hugger ikke Øjet ud paa den anden, og jeg er tilbøjelig til at tro, at Bankdirektører i en saadan Kommission ikke vilde være fuldkommen uholdede Skønsmænd. Jeg henstiller til Justitsministeren, at han til at undersøge denne Sag søger andre Folk, som er kyndige paa Bankvæsenets Omraade, som er kendt med hele den Misère, der har fundet Sted, og er inde i Misèrens Mysterier.

Jeg beklager, at Statsministeren saa kategorisk afviste det Krav, som er stillet fra forskellige Sider, om Støtte overfor andre Banker, det var jo en pure Afvisning af dette Krav. (Statsministeren [N. Neergaard]: Deri tager det ærede Medlem ganske fejl). Den højtærede Statsminister brugte udtrykkelig Udtrykket: Afvisning af Kravet om Støtte. (Statsministeren [N. Neergaard]: Som Konsekvens). Ja, naturligvis, som Konsekvens. Konsekvensen af det, man foretager i Dag, vil naturligvis og ganske selvfølgelig blive, at der fra andre Bankers, ogsaa smaa Bankers, Side vil blive fremsat Krav om Støtte og, lad mig sige, med fuld Ret. Fordi det er den store Bank, der har været inde i den store Svindel, kan man ikke sige: Ja, de